

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 12ης Ιανουαρίου 1995 *

Στην υπόθεση T-85/94,

Eugénio Branco, Ld.^a, εταιρία πορτογαλικού δικαίου, με έδρα τη Λισαβόνα, εκπροσωπούμενη από τον Bolota Belchior, δικηγόρο στη Vila Nova de Gaia, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Jacques Schroeder, 6, rue Heine,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους Francisco De Sousa Fialho, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, και Horstpeter Kreppel, υπάλληλο εθνικής δημόσιας διοικήσεως αποσπασμένο στη νομική υπηρεσία, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική.

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής, της 29ης Μαρτίου 1993, περί μείωσης της αρχικά εγκριθείσας συνδρομής του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου προς την προσφεύγουσα,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Biancarelli, Πρόεδρο, C. P. Briët και C. W. Bellamy, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 10ης Νοεμβρίου 1994,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Κανονιστικό πλαίσιο, ιστορικό της διαφοράς και διαδικασία

Το κανονιστικό πλαίσιο

¹ Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', της απόφασης 83/516/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Οκτωβρίου 1983, για την αποστολή του Ευρωπαϊκού

Κοινωνικού Ταμείου (ΕΕ L 289, σ. 38, στο εξής: απόφαση 83/516), το εν λόγω Ταμείο συμμετέχει στη χρηματοδότηση προγραμμάτων επαγγελματικής καταρτίσεως και επαγγελματικού προσανατολισμού.

- 2 Το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2950/83 του Συμβουλίου, της 17ης Οκτωβρίου 1983, για την εφαρμογή της αποφάσεως 83/516/ΕΟΚ για την αποστολή του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΕ L 289, σ. 1, στο εξής: κανονισμός), απαριθμεί τις δαπάνες που μπορούν να τύχουν της συνδρομής του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (στο εξής: ΕΚΤ).
- 3 Η έγκριση εκ μέρους του ΕΚΤ αιτήσεως χρηματοδοτήσεως συνεπάγεται, κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού, την προκαταβολή του 50 % της συνδρομής κατά την ημερομηνία που έχει προβλεφθεί για την έναρξη του προγράμματος καταρτίσεως. Δυνάμει της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού, οι αιτήσεις για την καταβολή του εναπομένου ποσού περιέχουν λεπτομερή έκθεση για το περιεχόμενο, τα αποτελέσματα και τις χρηματοοικονομικές πτυχές του οικείου προγράμματος· το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος βεβαιώνει το υποστατό και τη λογιστική ακρίβεια των στοιχείων που περιέχονται στις αιτήσεις πληρωμής.
- 4 Τέλος, κατά τις διατάξεις του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού, όταν η συνδρομή του ΕΚΤ δεν χρησιμοποιείται σύμφωνα με τους όρους που καθορίζει η εγκριτική απόφαση, η Επιτροπή μπορεί να αναστείλει, μειώσει ή καταργήσει τη συνδρομή αυτή, αφού δώσει στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος την ευκαιρία να υποβάλει τις παρατηρήσεις του. Η παράγραφος 2 του άρθρου αυτού ορίζει ότι τα καταβληθέντα ποσά που δεν χρησιμοποιήθηκαν σύμφωνα με τους όρους της εγκριτικής αποφάσεως μπορούν να αναζητηθούν.

Το ιστορικό της διαφοράς

- 5 Το 1987 η αρμόδια για υποθέσεις του ΕΚΤ υπηρεσία (Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu, στο εξής: DAFSE) υπέβαλε εξ ονόματος της

Πορτογαλικής Δημοκρατίας και υπέρ της προσφεύγουσας αίτηση στις υπηρεσίες του ΕΚΤ περί χορηγήσεως χρηματοδοτικής συνδρομής για το οικονομικό έτος 1988, σχετικά με ένα πρόγραμμα επαγγελματικής κατάρτισης.

- 6 Το πρόγραμμα για το οποίο ζητήθηκε η συνδρομή και ο φάκελος του οποίου είχε τον αριθμό 880280P1 εγκρίθηκε με απόφαση της Επιτροπής, η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με έγγραφο της DAFSE της 25ης Μαΐου 1988. Η απόφαση καθόριζε το ποσό της συνδρομής του ΕΚΤ σε 62 191 499 πορτογαλικά εσκούδος (ESC). Η Πορτογαλική Δημοκρατία ανέλαβε τη δέσμευση να χρηματοδοτήσει το εν λόγω πρόγραμμα μέχρι του ποσού των 50 883 954 ESC από τον προϋπολογισμό περί κοινωνικής ασφάλισης/ίδρυμα οικονομικής διαχείρισης της κοινωνικής ασφάλισης (Orçamento da Segurança Social/Instituto de Gestão Financeira da Segurança Social, στο εξής: OSS/IGFSS). Η χρηματοδότηση του προγράμματος επαγγελματικής κατάρτισης θα συμπληρωνόταν με ιδιωτικές συνεισφορές.
- 7 Στις 12 Αυγούστου 1988 η προσφεύγουσα έλαβε, κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού, τις προκαταβολές του 50 % τόσο της συνδρομής του ΕΚΤ όσο και της συνδρομής του OSS/IGFSS, δηλαδή αντιστοίχως τα ποσά των 31 095 749 ESC και των 25 441 977 ESC.
- 8 Όταν το πρόγραμμα επαγγελματικής κατάρτισης ολοκληρώθηκε, η προσφεύγουσα, αφού διαπίστωσε ότι το τελικό συνολικό κόστος του προγράμματος ανερχόταν σε 104 289 500 ESC, ήταν δηλαδή μικρότερο από εκείνο που είχε προβλεφθεί αρχικά, υπέβαλε στην DAFSE αίτηση περί καταβολής του εναπομένοντος ποσού των συνδρομών των δημοσίων φορέων. Συναφώς, υπολόγισε το ποσό που όφειλε το ΕΚΤ σε 20 527 598 ESC και το ποσό που όφειλε το OSS/IGFSS σε 16 795 307 ESC.
- 9 Κατόπιν της υποβολής της αιτήσεως αυτής, η DAFSE προέβη, σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 4, του κανονισμού, στον έλεγχο, με βάση τα λογιστικά

στοιχεία και τα έγγραφα, του προγράμματος καταρτίσεως που είχε υλοποιήσει η προσφεύγουσα, καθώς και στη θεώρηση της αιτήσεως για την καταβολή του εναπομένουτος ποσού που είχε υποβληθεί στο ΕΚΤ.

- 10 Εκκρεμούντος του ελέγχου, η DAFSE κατέβαλε στην προσφεύγουσα το ποσό των 16 795 307 ESC, που αποτελούσε το υπόλοιπο του ποσού της συνδρομής που όφειλε το OSS/IGFSS, επισημαίνοντας ταυτοχρόνως ότι η καταβολή του ποσού αυτού δεν προδικάζει την εγκριτική απόφαση της Επιτροπής.
- 11 Με έγγραφο της 23ης Μαΐου 1990, η DAFSE γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα τις δαπάνες οι οποίες κατά την άποψή της, δεν μπορούσαν να εγκριθούν δυνάμει του κανονισμού. Από το έγγραφο αυτό προέκυπτε ότι η DAFSE θεωρούσε ότι ορισμένες δαπάνες που είχε υποβάλει προς έγκριση η προσφεύγουσα δεν μπορούσαν να εγκριθούν, ενώ το ποσό ορισμένων δαπανών που μπορούσαν να εγκριθούν έπρεπε, κατά την άποψη της DAFSE, να μειωθεί σε σχέση με το ποσό που ζητούσε η προσφεύγουσα.
- 12 Γι' αυτόν τον λόγο η DAFSE, με το ίδιο αυτό έγγραφο, αφενός πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι η συνδρομή του ΕΚΤ θα έπρεπε να μειωθεί σε 30 672 242 ESC, η δε συνδρομή του OSS/IGFSS σε 25 095 471 ESC και αφετέρου αξίωσε από την προσφεύγουσα την επιστροφή μέρους των ποσών που είχε ήδη εισπράξει από το ΕΚΤ και το OSS/IGFSS και συγκεκριμένα την επιστροφή ποσών ύψους 423 507 ESC και 17 141 813 ESC, αντιστοίχως.
- 13 Στις 23 Μαΐου 1990 η DAFSE υπέβαλε επίσης στις αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής, εξ ονόματος της προσφεύγουσας, αίτηση καταβολής του εναπομένουτος ποσού, το οποίο εν προκειμένω ήταν αρνητικό. Όπως γνωστοποίησε η DAFSE στην προσφεύγουσα, με έγγραφο που της απηύθυνε στις 23 Μαΐου 1990, η αίτηση αυτή περιελάμβανε πρόταση περί μειώσεως του ποσού της συνδρομής.
- 14 Η προσφεύγουσα, διαφωνώντας με τη θέση της DAFSE, αποφάσισε να αναμείνει την τελική απόφαση της Επιτροπής σχετικά με την αίτηση περί καταβολής του εναπομένουτος ποσού.

- 15 Στις 29 Μαρτίου 1993 η Επιτροπή γνωστοποίησε στην DAFSE την απόφασή της σχετικά με το τελικό ποσό της συνδρομής του ΕΚΤ σε διάφορα προγράμματα καταρτίσεως στην Πορτογαλία, στα οποία συγκαταλέγεται εκείνο που υλοποίησε η προσφεύγουσα.
- 16 Το κείμενο της αποφάσεως αυτής έχει ως εξής:

«Αντικείμενο: Φάκελοι /88 τους οποίους αφορά η απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Κύριε,

Απαντώντας στο αίτημα των υπηρεσιών σας για διευκρινίσεις σχετικά με την προαναφερόμενη υπόθεση, σας πληροφορούμε ότι, κατόπιν εξετάσεως των αιτήσεων καταβολής του εναπομένοντος ποσού που αφορούν τους φακέλους που αναφέρονται κατωτέρω, το τελικό ποσό της συνδρομής του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου που εγκρίθηκε από τις υπηρεσίες της Επιτροπής ήταν το ακόλουθο:

Φάκελοι

Συνεισφορά ΕΚΤ
(σημείο 15.1 του παραρτήματος 2)

(...)

880280 P 1

30 672 242 ESC

(...)

(υπογραφή)
Α. Καστρισιανάκης

Προϊστάμενος Μονάδας»

- 17 Κατόπιν της απόφασεως αυτής, η DAFSE απηύθυνε στην προσφεύγουσα στις 15 Δεκεμβρίου 1993 ένα έγγραφο το οποίο η προσφεύγουσα έλαβε στις 17 Δεκεμβρίου 1993. Οι πρώτες παράγραφοι του εγγράφου αυτού, που έχει ως αντικείμενο τον «φάκελο 880280P1», έχουν ως εξής:

«Σας πληροφορούμε ότι η αίτηση περί καταβολής του εναπομένοντος ποσού, που αφορά τον φάκελο που αναφέρεται ανωτέρω, εγκρίθηκε από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όπως σας γνωστοποιήσαμε με το έγγραφο υπ' αριθ. 5943, της 23ης Μαΐου 1990.

Δεδομένου ότι το εν λόγω ποσό έχει ήδη αποδοθεί στις υπηρεσίες του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, σας υπενθυμίζουμε ότι οφείλετε να το επιστρέψετε εντός προθεσμίας 30 ημερών, άλλως οι υπηρεσίες μας θα θέσουν σε εφαρμογή τη διαδικασία που προβλέπεται από το νομοθετικό διάταγμα υπ' αριθ. 158/90, της 17ης Μαΐου, όπως έχει τροποποιηθεί με το νομοθετικό διάταγμα 246/91, της 16ης Ιουλίου.»

Οι εν συνεχεία παράγραφοι του εγγράφου αυτού δεικνύουν τους όρους υπό τους οποίους το οφειλόμενο ποσό πρέπει να επιστραφεί.

Η διαδικασία

- 18 Υπό τα πραγματικά αυτά περιστατικά η προσφεύγουσα άσκησε, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 23 Φεβρουαρίου 1994, την παρούσα προσφυγή.
- 19 Το δικόγραφο της προσφυγής κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή, η οποία δεν κατέθεσε υπόμνημα αντικρούσεως μέσα στην ταχθείσα προθεσμία. Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία στις 17 Ιουνίου 1994, η προσφεύγουσα ζήτησε από το Πρωτοδικείο να δεχθεί τα αιτήματά της, σύμφωνα με το αρ-

θρο 122, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας. Με έγγραφο της 21ης Ιουνίου 1994, η αίτηση αυτή κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή. Η παρούσα απόφαση εκδίδεται επομένως ερήμην, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 122, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.

- 20 Με απόφαση της 7ης Ιουλίου 1994, που κοινοποιήθηκε στους διαδίκους με έγγραφο της 21ης Ιουλίου 1994, το Πρωτοδικείο αποφάσισε, κατ' εφαρμογή των άρθρων 14 και 51 του Κανονισμού Διαδικασίας, να παραπέμψει την υπόθεση σε τμήμα συγκείμενο από τρεις δικαστές.
- 21 Κατόπιν αιτήματος του Πρωτοδικείου προς την Επιτροπή, της 11ης Ιουλίου 1994, δυνάμει του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή προσκόμισε στις 18 Ιουλίου 1994 αντίγραφο της απόφασεως της 29ης Μαρτίου 1993, της οποίας την ακύρωση ζητεί η προσφεύγουσα.
- 22 Η προφορική διαδικασία διεξήχθη στις 10 Νοεμβρίου 1994. Παρουσία των εκπροσώπων της καθής, ο δικηγόρος της προσφεύγουσας αγόρευσε και απάντησε στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- 23 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 17 Δεκεμβρίου 1993, με την οποία εγκρίθηκε η αίτηση περί καταβολής του εναπομένοντος ποσού που αφορούσε τον φάκελο της συνδρομής του ΕΚΤ, καθόσον με την απόφαση αυτή κρίθηκε ότι δεν μπορούσαν να εγκριθούν οι δαπάνες που είχε υποβάλει η προσφεύγουσα και επιβλήθηκε η επιστροφή του ποσού των 423 507 ESC στο ΕΚΤ και των 17 141 813 ESC στην Πορτογαλική Δημοκρατία, ενώ συγχρόνως απορρίφθηκε το αίτημα της προσφεύγουσας να της καταβληθεί το ποσό των 20 527 598 ESC από το ΕΚΤ·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού

- 24 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, για να είναι παραδεκτή η παρούσα προσφυγή ακυρώσεως, πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, η προσφυγή πρέπει ιδίως να στρέφεται κατ' αποφάσεως η οποία απευθύνεται στην προσφεύγουσα ή κατ' αποφάσεως η οποία, αν και έχει εκδοθεί υπό μορφή κανονισμού ή αποφάσεως που απευθύνεται σε άλλο πρόσωπο, την αφορά άμεσα και ατομικά.
- 25 Μολονότι η επίδικη απόφαση δεν απευθύνεται στην προσφεύγουσα αλλά στην DAFSE, είναι φανερό ότι η εν λόγω απόφαση αφορά την προσφεύγουσα άμεσα και ατομικά, υπό την ιδιότητά της ως δικαιούχου της συνδρομής.
- 26 Πράγματι, όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, μια απόφαση της Επιτροπής περί μειώσεως της συνδρομής του ΕΚΤ, όπως η προσβαλλόμενη απόφαση, αν και απευθύνεται σε κράτος μέλος, αφορά άμεσα και ατομικά τον δικαιούχο της συνδρομής, καθόσον τον στερεί από ένα μέρος της συνδρομής που είχε αρχικά εγκριθεί, χωρίς να έχει το κράτος μέλος ίδια εξουσίας εκτιμήσεως επ' αυτού (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1991, C-291/89, Interhotel κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-2257, σκέψη 13, και C-304/89, Oliveira κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-2283, σκέψη 13· της 4ης Ιουνίου 1992, C-157/90, Infortec κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. I-3525, σκέψη 17, C-181/90, Consorgan κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. I-3557, σκέψη 12, και C-189/90, Cipeke κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. I-3573, σκέψη 12).
- 27 Επομένως, ενόψει των προϋποθέσεων που προβλέπει το άρθρο 173 της Συνθήκης ΕΚ, η παρούσα προσφυγή είναι παραδεκτή.

Επί της ουσίας

28 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προέβαλε επτά λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος στηρίζεται στην παράβαση του άρθρου 190 της Συνθήκης ΕΟΚ (στο εξής: Συνθήκη), ο δεύτερος στην προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, ο τρίτος στη παράβαση ουσιώδους τύπου, ο τέταρτος στην παράβαση των διατάξεων του κανονισμού και της αποφάσεως 83/516, ο πέμπτος στην προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων, ο έκτος στην παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου και, τέλος, ο έβδομος στην παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που στηρίζεται στην παράβαση του άρθρου 190 της Συνθήκης

29 Προς στήριξη του λόγου αυτού η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι η αιτιολογία μιας αποφάσεως της Επιτροπής έχει σκοπό όχι μόνο να παράσχει στον ενδιαφερόμενο πληροφορίες και ικανές ενδείξεις ώστε να μπορέσει να ελέγξει τη νομιμότητα και το κύρος της, αλλά επίσης να επιτρέψει στον κοινοτικό δικαστή να ασκήσει τον έλεγχο αυτό (απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Απριλίου 1987, 32/86, Sisma κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 1645, σκέψη 8).

30 Ωστόσο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το έγγραφο της DAFSE, της 15ης Δεκεμβρίου 1993, δεν περιέχει κανένα δικαιολογητικό λόγο ή ένδειξη του ερεσματος της αποφάσεως της Επιτροπής. Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η DAFSE δεν ανέφερε, με το έγγραφο της 23ης Μαΐου 1990, τους δικαιολογητικούς λόγους που την οδήγησαν να θεωρήσει ότι ορισμένες δαπάνες δεν μπορούσαν να εγκριθούν και ότι το ποσό ορισμένων δαπανών που μπορούσαν να εγκριθούν έπρεπε να μειωθεί.

31 Από τα παραπάνω η προσφεύγουσα συνάγει ότι, εφόσον δεν είναι σε θέση να ελέγξει τη νομιμότητα και το κύρος της αποφάσεως της Επιτροπής, η Επιτροπή έχει παραβιάσει την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 190 της Συνθήκης.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 32 Κατά πάγια νομολογία, η υποχρέωση αιτιολογήσεως των ατομικών αποφάσεων έχει σκοπό να επιτρέψει στον κοινοτικό δικαστή να ασκήσει τον έλεγχο της νομιμότητας της απόφασης και να παράσχει στον ενδιαφερόμενο ικανές ενδείξεις ως προς το αν η απόφαση έχει επαρκές έρεισμα ή αν ενδεχομένως πάσχει από ελάττωμα λόγω του οποίου θα μπορούσε να αμφισβητηθεί το κύρος της. Η έκταση της υποχρεώσεως αυτής εξαρτάται από τη φύση της οικείας πράξεως και από το πλαίσιο εντός του οποίου εκδόθηκε (αποφάσεις στις προαναφερθείσες υποθέσεις *Sisma* κατά Επιτροπής, σκέψη 8, *Consorgan* κατά Επιτροπής, σκέψη 14, και *Cipeke* κατά Επιτροπής, σκέψη 14).
- 33 Όσον αφορά την αιτιολογία μιας απόφασης περί μείωσης του ύψους της αρχικά εγκριθείσας συνδρομής του ΕΚΤ, έχει κριθεί ότι η απόφαση αυτή πρέπει, ενόψει ιδίως του γεγονότος ότι έχει σοβαρές συνέπειες για τον δικαιούχο της συνδρομής, να διευκρινίζει με σαφήνεια τους λόγους που δικαιολογούν τη μείωση της συνδρομής σε σχέση με το αρχικά εγκριθέν ποσό (αποφάσεις στις προαναφερθείσες υποθέσεις *Consorgan* κατά Επιτροπής, σκέψη 18, και *Cipeke* κατά Επιτροπής, σκέψη 18· απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Δεκεμβρίου 1994, T-450/93, *Lisrestal* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-1177, σκέψη 52).
- 34 Κατά συνέπεια, πρέπει να εξετασθεί εάν, εν προκειμένω, η επίδικη απόφαση πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 190 της Συνθήκης, όπως αυτό έχει ερμηνευθεί από τον κοινοτικό δικαστή.
- 35 Συναφώς, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι τόσο από το εφαρμοστέο κανονιστικό πλαίσιο όσο και από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η χορήγηση χρηματοδοτικών συνδρομών από το ΕΚΤ στηρίζεται σ' ένα σύστημα στενής συνεργασίας μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών (βλ., ιδίως, το άρθρο 5, παράγραφος 4, του κανονισμού, καθώς και τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 1985, 310/81, *EISS* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 1341, σκέψεις 14 και 15, και την προαναφερθείσα υπόθεση *Interhotel* κατά Επιτροπής, σκέψη 16).

- 36 Κατά συνέπεια, σε μια περίπτωση όπως η προκειμένη, στην οποία η Επιτροπή επικυρώνει απλά και μόνο την πρόταση ενός κράτους μέλους περί μείωσης μιας αρχικά εγκριθείσας συνδρομής, το Πρωτοδικείο φρονεί ότι η απόφαση της Επιτροπής μπορεί να θεωρηθεί ως προσηκόντως αιτιολογημένη, κατά την έννοια του άρθρου 190 της Συνθήκης, εφόσον διευκρινίζει η ίδια με σαφήνεια τους λόγους που δικαιολογούν τη μείωση της συνδρομής ή, άλλως, εφόσον παραπέμπει με επαρκή σαφήνεια σε πράξη των αρμόδιων εθνικών αρχών του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, στην οποία οι εν λόγω αρχές εκθέτουν με σαφήνεια τους λόγους της μείωσης αυτής.
- 37 Ωστόσο, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι στην προκειμένη περίπτωση η επίδικη απόφαση δεν περιέχει καμία ένδειξη όσον αφορά τον λόγο για τον οποίο η Επιτροπή μείωσε την χρηματοδοτική συνδρομή που είχε εγκριθεί αρχικά ούτε όσον αφορά τον λόγο για τον οποίο δέχθηκε την πρόταση του κράτους μέλους να μειώσει την εν λόγω συνδρομή.
- 38 Επιπλέον, το έγγραφο που απηύθυνε η DAFSE στην προσφεύγουσα στις 23 Μαΐου 1990, με το οποίο την πληροφόρησε αφενός ότι ορισμένες δαπάνες δεν μπορούσαν να εγκριθούν και αφετέρου ότι το ποσό ορισμένων δαπανών που μπορούσαν να εγκριθούν έπρεπε να μειωθεί, δεν περιέχει, ούτε αυτό, καμία ένδειξη όσον αφορά τον λόγο για τον οποίο το κράτος μέλος έλαβε τη θέση αυτή.
- 39 Ενόψει των προεκτεθέντων, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, που στηρίζεται σε έλλειψη αιτιολογίας, είναι βάσιμος και ότι, συνεπώς, η απόφαση της Επιτροπής της 29ης Μαρτίου 1993, περί μείωσης της αρχικά εγκριθείσας συνδρομής του ΕΚΤ προς την προσφεύγουσα, πρέπει να ακυρωθεί, χωρίς να χρειάζεται να εξετασθούν οι λοιποί λόγοι που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 40 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Επειδή η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει, ενόψει των αιτημάτων της προσφεύγουσας, να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

δικάζοντας ερήμην,

αποφασίζει:

- 1) **Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 29ης Μαρτίου 1993 περί μείωσης της αρχικά εγκριθείσας συνδρομής του ΕΚΤ προς την προσφεύγουσα.**
- 2) **Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.**

Biancarelli

Briët

Bellamy

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Ιανουαρίου 1995.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

J. Biancarelli